

I. A tartozás elvállalásnak minősített szerződés értelmezésénél a kötelembé lépés megállapíthatóságának nemcsak az a feltétele, hogy a tartozás elvállaló ismerje az eredeti kötelezett kötelezettségének terjedelmét, hanem az is, hogy egyértelmű, félre nem érthető akaratnyilatkozatot tegyen a jogosult felé fennálló kötelezettség teljesítésének elvállalására.

II. A főkötelezettség megszűntével – mint a főkötelemtől függő járulékos kötelezettség – a jelzálogkötelezettség is megszűnik.

Alkalmazott jogszabályok: Ptk.207.§. (1)bekezdés, .259.§. (1) bekezdés, Cstv. 28.§. (2) bekezdés f/ pontja , 37.§. (1) és (3) bekezdése, 1/2010. PJE. számú jogegységi határozat

Győri Ítéltábla Gf.II.20.073/2010/4.

2002. október 17. napján a felperes mint hitelező és zálogjogosult , a III.r. alperes ügyvezető által képviselt P.P.I. Kft. mint adós és zálogkötelezett, valamint a III.r. alperes és házastársa, L.F.Z. mint kezesek között hitel- és jelzálogszerződés jött létre. A szerződés alapján a felperes 43.600.000.Ft hitelt nyújtott az adósnak a s.-i 5917 hrsz-ú ingatlanon történő lakásépítésre 2003. október 17.-i lejáratra. A kölcsöntőke és járulékai biztosítására a felek jelzálogjogot alapítottak az adós tulajdonában álló s.-i 528/189 hrsz-ú ingatlan egészére, valamint az 517 hrsz-ú ingatlan 1/8 arányú tulajdoni illetőségére. 2002. október 17. napján a felperes mint jelzálogjogosult, a P.P.I.. Kft. mint adós, a II.r. alperes mint jelzálogkötelezett , illetve a III.r. alperes és házastársa, L.F.Z. mint kezesek között további jelzálogszerződés is létrejött. Ebben rögzítették, hogy a felperes 2001. október 17. napján a P.P.I. Kft-nek 43.600.000.Ft kölcsönt nyújtott a soproni 517 hrsz-ú ingatlanon folytatott építkezés finanszírozására. A kölcsön biztosítására – 21 millió forint erejéig – a P.P.I.. Kft. tulajdonában álló s.-i 206/A/10 hrsz-ú ingatlanra is jelzálogjogot alapítottak, a biztosítéskul szolgáló eddigi jelzálogjogok mellett.

2003. május 12. napján a felperes mint jelzálogjogosult, a P.P.I.. Kft. mint adós, a II.r. alperes mint zálogkötelezett és a III.r. alperes mint kezes szerződést kötöttek a 2002. október 17. napján kelt kölcsön- és jelzálogszerződés módosításáról. Ebben a felek megállapították, hogy a soproni 517 hrsz-ú ingatlanon a beruházás megvalósult, ezért a társasházi lakások vevői hitelfelvétele miatt az ingatlanra a felperes javára bejegyzett jelzálogjog törlése szükséges. A törlendő jelzálogjog helyett a felek 20 millió forint és járulékai erejéig keretbiztosítéki jelzálogjogot alapítottak a II.r. alperes tulajdonát képező b.-i 215 hrsz-ú ingatlanra.

2004. július 9-én a P.P.I. Kft. mint adós és zálogkötelezett, valamint a III.r. alperes mint kezes teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot tett. Eszerint a felperes felé fennálló tartozásuk 2004. június 16. napján 50.538.871.Ft, mely magában foglalja a tőke mellett az ügyleti- és késedelmi kamatokat is. Ez az összeg azonos 208.838. euróval, amely után 2004. június 16. napjától 12% késedelmi

kamat jár. Az adós 15 millió forint kifizetését 30 napon belül, 20 millió forint kifizetését 90 napon belül vállalta.

2005. április 8. napján a P.P.I. Kft. – mint adós – és a III.r. alperes – mint készfizető kezes – közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozatot tett. Ebben egyetemleges kötelezettséget vállaltak 83.555 euró, valamint annak a 2005. április 7. napjától járó 8 %-os ügyleti- és 5%-os késedelmi kamata megfizetésére a felperesnek 2006. december 31. napjáig.

2005. április 11. napján a felperes mint zálogjogosult és hitelező, a III.r. alperes mint adós és ekkor a P.P.I. 2000 Kft. cégnéven a cégjegyzékbe bejegyzett I.r. alperes mint zálogkötelezett között „kölcösnszerződés és jelzálogjogot alapító okirat” elnevezésű szerződés jött létre. A német és magyar nyelven elkészült szerződés magyar nyelvű szövege szerint a hitelező és az adós között korábban hitelszerződés jött létre „melyet részben teljesített és a fennmaradó összeg vonatkozásában a jelen új jelzálogszerződést kötik, melynek alapján a zálogjogosult még 83.555 euró összeggel tartozik a külön íven felvett tartozáselismerő nyilatkozat alapján”. A szerződésben a felek 83.555 euró és kamatai erejéig jelzálogjogot alapítottak az I.r. alperes tulajdonában lévő s.-i 809/19 (telekalakítás után: 809/167) hrsz-ú ingatlanra.

A felperes módosított keresetében elsődlegesen a III.r. alperest kérte kötelezni 83.555 euró, valamint annak a 2005. április 7. napjától a kifizetés napjáig járó 8 %-os ügyleti - és 5 %-os késedelmi kamata megfizetésére; a III.r. alperes teljesítésének elmaradása esetére – másodlagosan – az I.r. alperest kérte kötelezni annak tűrésére, hogy a tőke és kamatai követelését jelzálogjoga alapján kielégítse a s.-i 809/167 hrsz-ú ingatlanból; harmadlagosan – a megelőző kötelezések eredménytelensége esetén – a II.r. alperest kérte kötelezni a felperes követelése kielégítésének tűrésére a jelzálogjoggal terhelt b.-i 215 hrsz-ú ingatlanból, 20 millió forint erejéig.

A felperes kereseti érvelése szerint a III.r. alperes a 2005. április 11. napján kelt szerződésben – a 2007. december 12. napján, felszámolás után a cégjegyzékből törölt - P.P.I. Kft. hiteltartozását átvállalta. Ez utóbbi szerződés – elnevezése és tartalma szerint – kölcsönszerződés is, szövegében utal a 2005. április 8. napján kelt, közjegyzői okiratba foglalt tartozás-elismerésre. A III.r. alperes ezért a Ptk.523.§. (1) bekezdése és 274.§-a alapján köteles teljesíteni, míg az I-II.r. alperesek az ingatlanokra bejegyzett jelzálogjog alapján, a Ptk.251.§. (1) bekezdése szerint.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. A III.r. alperes azzal védekezett, hogy a 2005. április 11. napján kelt szerződés – tartalmilag – nem kölcsönszerződés, abban nincs megjelölve a hitel összege, a visszafizetés határideje. Ráadásul a felperes a III.r. alperesnek kölcsöntőkét sem adott át, így ez a szerződés csak jelzálogszerződésnek minősül. A kölcsönösszeg átadása hiányában kérte ezért a jelzálogjog törlését a Ptk.263.§. (3) bekezdése alapján. Amellett, hogy a III.r. alperes adósként sem tartozik, a 2005. április 8. napján kelt kezesi tartozás-elismerés alapján sem köteles teljesíteni, mivel a felperes az egyenes adós P.P.I. Kft. felszámolási eljárásában hitelezői igényt nem jelentett be, ezért a főkövetelése, valamint azzal

együtt a mellékkövetelése is megszűnt. A 2005. április 11. napján kelt szerződésben a III.r. alperes nem vállalta át a P.P.I. Kft. tartozását, mivel ahhoz sem a jogosult, sem pedig a mellékkötelezettek (Ptk.332.§. (1), (3) bekezdés) nem járultak hozzá. A 2005. április 11. napján kelt szerződés valódi tartalma az volt, hogy a felperes a fedezetül szolgáló ingatlanra a jelzálogjog bejegyzését követően nyújt kölcsönt a III.r. alperesnek, a felperes azonban a szerződés alapján kölcsönt nem nyújtott. Ezért szükséges a soproni 809/167 hrsz-ú ingatlanról is a jelzálogjog törlése a Ptk.262.§. (3) bekezdése alapján.

Az I-II.r. alperes azzal érvelt, hogy a jelzálogjoggal terhelt soproni 809/167 hrsz-ú és a b.-i 215 hrsz-ú ingatlanból a felperes azért nem kereshet kielégítést, mert a jelzálogjog a főkötelezettséget biztosító mellékkötelezettség, viszont a felperes az egyenes adóssal szemben folyamatban lévő felszámolási eljárásban hitelezői igényt nem jelentett be, ezért a főkötelelem megszűnésével a zálogjog is megszűnt. (Ptk.259.§. (3) bekezdés) A II.r. alperes megtámadási- és beszámítási kifogást is előterjesztett. A 2003. május 12. napján kelt módosító szerződést megtévesztésre (Ptk.210.§.) hivatkozással támadta meg és kérte az arra alapított – zálogjogból kielégítés tülésére irányuló – kereset elutasítását. Ezen kifogása ténybeli alapjaként előadta, hogy a módosító szerződés alapján a felperes késedelmesen törölte jelzálogját a s.-i 597. hrsz-ú ingatlanról, melynek tudatában a II.r. alperes a szerződést nem írta volna alá. Beszámítási kifogását biztatási kár (Ptk.6.§.) és joggal való visszaélés (Ptk.5.§.) jogcímén terjesztette elő. A Ptk.5.§-a alapján kérte továbbá (a beszámítási kifogással) a felperes jognyilatkozatának bírósági pótlását a b.-i 215 hrsz-ú ingatlanra bejegyzett jelzálogjog törléséhez.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a keresetnek helyt adott és kötelezte a III.r. alperest 83.555 euró, kamatai és 1.600.000.Ft perköltség 30 napon belüli megfizetésére. A III.r. alperes részére megállapított teljesítési határidő eredménytelen eltelte esetére kötelezte az I.r. alperest annak tülésére, hogy a felperes 8095/167 hrsz-ú ingatlanból a kereseti követelését jelzálogjoga alapján kielégítse. A kielégítés tülésére irányuló végrehajtási eljárás eredménytelensége esetére – harmadlagosan – a II.r. alperest kötelezte annak tülésére, hogy a b.-i 215. hrsz-ú ingatlanból a felperes 20 millió forint erejéig kielégítést keressen.

Az elsőfokú bíróság határozata indokolásában elsődlegesen a 2005. április 11. napján kelt szerződést értelmezte. Álláspontja szerint a szerződésben a felperes újabb hitelt nem nyújtott és az – az okiratszerkesztő ügyvéd tanúvallomása alapján – a Ptk.332.§-ban szabályozott tartozásátvállalásnak sem minősült. A bíróság úgy értékelte, hogy a szerződés alapján speciális jogviszony jött létre, melynek folytán a III.r. alperes az eredeti adós, a P.P.I. Kft. mellé lépett a kötelezettségben. Az eredeti adós, a P.P.I. Kft. felszámolásának befejezésével és cégjegyzékből törlésével csak a III.r. alperes maradt a hiteltartozás adósa. A tartozás összegét, a kamatfizetés kezdő időpontját és a kamat mértékét a közjegyzői okiratba foglalt tartozáselismerő nyilatkozat tartalmazta, az abban foglaltakat pedig az alperesek nem vitatták. Ezért a bíróság egyenes adósként a III.r. alperest kötelezte a kölcsöntőke és járulékai megfizetésére.

A jelzálogkötelezettekkel szembeni tūrési kereset megítélésekor az elsőfokú bíróság abból indult ki, hogy a 2005. április 11. napján kelt szerződésben az I.r. alperes (külön) jelzálogkötelezettséget vállalt, míg ugyanezen okirat szerint „az eredeti adós ezen minősége fennmaradt”, ezért nem változott a II.r. alperes tūrési kötelezettsége sem. Ezekre tekintettel a I-II.r. alperest az ingatlanokra bejegyzett jelzálogjogok alapján kötelezte a felperes kielégítési jogának tūrésére.

A II.r. alperes Ptk.6.§-ára alapított beszámítási kifogását azért tartotta alaptalannak, mert a bízattási kár tényállását csak szerződésen kívüli jogviszonyokra lehet alkalmazni. A Ptk.5.§-a szerint jognyilatkozat pótlásának pedig azért nem volt helye, mert a Ptk.296.§. (1) bekezdése alapján beszámítani csak egynemű és lejárt követelést lehet.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést az elsőfokú ítélet megváltoztatása és a kereset elutasítása iránt. Fellebbezési érvelésük szerint az elsőfokú bíróság megalapozatlanul és iratellenesen, a Pp.206.§-át sértve állapította meg a tényállást. Rámutattak, hogy a felperes az elsőfokú bíróság háromszori felhívása ellenére nem csatolta a kereseti kérelmét megalapozó okirati bizonyítékait, ennek ellenére a bíróság mégis a felperes javára döntött. Kifogásolták azt is, hogy az elsőfokú bíróság „saját maga kreált tartalmat” a rendelkezésre álló okirati bizonyítékoknak és a kereseti kérelemhez kötöttség korlátait túllépve a felperes által sem hivatkozott tartalom alapján hozott az alperesek számára kedvezőtlen ítéletet. Fenntartották azon álláspontjukat, hogy a 2005. április 11. napján kelt szerződés nem kölcsönszerződés. Álláspontjuk szerint vizsgálni kellett volna az elsőfokú eljárásban a peres felek közötti gazdasági folyamatokat, a konkrét elszámolásokat, amely alapján a felperesi követelés összezszerúsége megkérdőjelezhető, még az elsőfokú bíróság által megállapított speciális jogalap esetén is. Tekintve, hogy a felperes a P.P.I. Kft. felszámolási eljárása során nem jelentette be a hitelezői igényét, a mellékkötelezettekkel szemben alkalmazható az elsőfokú eljárás során csatolt ítélet (Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.010/2009/4.), mely a mellékkötelezettekkel szembeni jogvesztésre vonatkozik.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítélete helybenhagyását kérte, annak helytálló indokai alapján. Kifejtette, hogy a III.r. alperes által tulajdonolt és vezetett, minimális névbeli eltéréssel alapított cégek mind annak érdekében jöttek létre, hogy a III.r. alperes jelentős kölcsönöket felvéve kibújhasson a fizetési kötelezettségek alól.

A fellebbezés – az alábbiak szerint – alapos.

Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást nagyobbreszt helyesen állapította meg, azonban a megállapított tényállásból téves jogkövetkeztetést levonva adott helyt a keresetnek.

A fellebbezésben az alperesek azt alaptalanul kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság nem a felperes által megjelölt jogcím alapján minősítette a 2005. április 11. napján kelt szerződés tényleges tartalmát. A fellebbezés érvelésével szemben az elsőfokú bíróság a kereseti kérelemhez kötöttség elvének (Pp.3.§. (2) bekezdés, Pp.215.§.) megfelelően nem a felperes által – az adott esetben tévesen – megjelölt jogcím, a tartozásátvállalás (Ptk.332.§.) szerint, hanem a keresetben előadott tények és az azok alátámasztására benyújtott okiratok alapján értelmezte a szerződést. A kérelemhez kötöttség elve ugyanis nem jelenti a keresetben megjelölt jogcímhez kötöttséget, a bíróságnak a felperes által előadott tények alapján a keresettel perbehozott jogviszonyt a helyes jogszabályi rendelkezések szerint kell minősítenie. (EBH. 2004/1143) Mindez pedig nem jelenti a Pp.206.§-ának sérelmét, avagy azt, hogy az elsőfokú bíróság „maga kreált volna tartalmat” a rendelkezésre álló bizonyítékoknak.

Az ítéletábra egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával abban is, hogy a 2005. április 11. napján kelt szerződés nem minősül új kölcsönszerződésnek (Ptk.523.§. (1) bekezdés) és tartozásátvállalásnak (Ptk.332.§. (1) bekezdés) sem. A másodfokú bíróság megítélése szerint azonban az elsőfokú bíróság tévesen értelmezte az említett szerződést úgy, hogy azzal a III.r. alperes a korábbi egyenes adós P.P.I. Kft. mellé a kötelembé belépett, és a tartozását elvállalta.

A Ptk.332.§-ában szabályozott tartozásátvállalás (*intercessio privativa*) abban különbözik a tartozás elvállalásától (*cumulativ intercessio*), hogy az utóbbi esetben a tartozás megfizetését vállaló személy nem az eredeti kötelelem kötelezettjével, hanem a jogosultjával állapodik meg abban, hogy az eredeti adóst terhelő tartozást a részére megfizeti. Tartozás elvállalása esetén, aki a régi adós mellé a kötelembé lép (EBH 2001/412., Legfelsőbb Bíróság Gfv.I.31.263/2000/7.) nem járulékos kötelezettként, hanem (egyetemleges, vagy együttes) adóstársként kerül a korábbi adós mellé (Győri Ítéletábra Gf.II.20.268/2006/4. szám).

Az elsőfokú bíróság által tartozás elvállalásnak minősített 2005. április 11. napján kelt szerződés értelmezésénél (Ptk.207.§. (1) bekezdés) abból kellett kiindulni, hogy a kötelembé lépés megállapíthatóságának nemcsak az a feltétele, hogy a tartozás elvállaló ismerje az eredeti kötelezett kötelezettségének terjedelmét; hanem az is, hogy egyértelmű, félre nem érthető egyértelmű akaratnyilatkozatot (Ptk.205.§. (1) bekezdés) tegyen a jogosult felé fennálló kötelezettség teljesítésének elvállalására.

A konkrét esetben a III.r. alperes a 2005. április 8. napján kelt tartozáselismerő nyilatkozatban az egyenes adós P.P.I. Kft-t terhelő 83.555 euró és járulékai megfizetésére készfizető kezességet (Ptk.272.§. (1) bekezdés, 274.§. (2) bekezdés) vállalt, tehát a főadóst terhelő kötelezettség terjedelmét kétséggkívül ismerte. Abból a tényből azonban, hogy a korábbi készfizető kezes „adós” megnevezéssel aláírja az újabb – további zálogfedezet nyújtásáról rendelkező – szerződést, kifejezett kötelezettségvállalás hiányában még nem következik a III.r. alperes egyenes adósi minősége. A kötelezettségvállalást keletkeztető nyilatkozatot ugyanis – kifejezett megállapodás hiányában – kiterjesztően nem lehet értelmezni. Az „adós” megnevezés

pedig önmagában nem jelent feltétlenül egyenes adóst, hiszen a készfizető kezes is – egyetemleges – adósa az egyenes adós teljes kötelezettségének.

Ezért a 2005. április 11. napján kelt szerződés 1. pontjának némiképp nehezen értelmezhető szövege (még ha fordítási hiba miatt nem is a zálogjogosult felperes volt a 83.555 euró adósa – 70. tjk. 4. oldal) legfeljebb a 2005. április 8. napján kelt tartozáselismerő nyilatkozatban szereplő készfizető kezességvállalás megerősítésének minősülhet.

A III.r. alperes egyenes adósi minősége hiányában így az alperesek az elsőfokú eljárásban előterjesztett ellenkérelmükben, illetve a jogorvoslati kérelmükben helyesen érveltek azzal, hogy a felperest a 2006. május 8.-i kezdő időponttal felszámolás alá került P.P.I. Kft-vel szemben – a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (Cstv.) 28.§. (2) bekezdés f/ pontja és 37.§. (1) bekezdése szerint – terhelte a hitelezői igénye bejelentésének kötelezettsége. Az említett törvényhelyek a hitelező számára a felszámolás kezdő időpontjától számított 40 napon, illetve egy éven belüli bejelentési kötelezettséget írnak elő. A Cstv.37.§. (3) bekezdése alapján az egy éves határidő elmulasztása jogvesztéssel jár. Ha a hitelező elmulasztja az említett jogvesztő határidőt hitelezői igénye bejelentésével, az a főkötelezettel szembeni alanyi joga megszűnésével is jár.

A főkötelezettség megszűntével a főkötelemtől függő, járulékos kötelezettségek a készfizető kezesség (Ptk.273.§. (1) bekezdés) és a jelzálogkötelezettség (Ptk.259.§. (1) bekezdés) is megszűnik.

Kezesség esetében ezt a Ptk. annyiban tartalmazza, hogy bírósági úton nem érvényesíthető követelés kezesével szemben a követelést bírósági úton nem lehet érvényesíteni. (273.§. (3) bekezdés) Ebből a szabályból értelemszerűen következik, hogy nem csupán az állami kényszer útján nem érvényesíthető (pl. elévült) követelés kezesével kizárt a bírósági igényérvényesítés, hanem – értelemszerűen – a megszűnt követelés kezesével szemben is.

A felperes a keresettel érvényesített kölcsön- és járulékai követelését a P.P.I. Kft. felszámolási eljárásában a felszámolási eljárás befejezéséig és a cég törléséig egyáltalán nem jelentette be. Így az említettek folytán az egyenes adós P.P.I. Kft-vel szemben a felperes követelése megszűnt. A III.r. alperes ezért a kötelezettségért – a már kifejtettek miatt – személyes adósként nem felel, a 2004. július 9.-i és 2005. április 8.-i tartozáselismerő nyilatkozatban tett kezesi, illetve készfizető kezesi kötelezettségvállalása pedig – a főkötelelem megszűntével – szintén elenyészett.

Ez utóbbin a másodfokú eljárás során meghozott, 2010. július 5. napján kelt 1/2010. PJE. számú jogegységi határozatban foglalt jogértelmezés sem változtat. A jogegységi határozat szerint a készfizető kezes a főkötelezettel szemben bekövetkező jogvesztést megelőzően indított perben nem hivatkozhat kifogásként arra, hogy a jogosult a követelését a főkötelezettel szemben indult felszámolási eljárásban határidőn belül nem érvényesítette. Jelen esetben ugyanis a felperes (az említettek miatt készfizető

kezesnek minősülő) a III.r. alperessel szemben a Cstv.37.§. (3) bekezdésében meghatározott jogvesztő határidő után, 2007. június 18. napján indított pert a kölcsöntartozás és járulékai megfizetése iránt.

A dologi adós II.r. alperes alaptalanul terjesztett elő megtámadási kifogást (Ptk.236.§. (4) bekezdése) a b.-i 215 hrsz-ú ingatlanon jelzálog-kötelezettségét keletkeztető 2003. május 12. napján kelt jelzálogszerződés érvénytelenségének megállapítása, és emiatt a jelzálogjogból kielégítés térése iránti kereset elutasítása iránt. A megtévesztésre (Ptk.210.§. (4) bekezdés) alapított kifogás alátámasztásául ugyanis azt adta elő, hogy a tévedésbe ejtését az 597 hrsz-ú ingatlanról történő késedelmes jelzálogjogtörlés jelentette. Az érvénytelenségi oknak azonban – megtévesztés esetén is – a szerződéskötés időpontjában kell fennállnia, míg a szerződésben vállalt kötelezettség elmulasztása, illetve késedelme a szerződés teljesítésére (Ptk.277.§. (1) bekezdés) tartozó kérdés, amelyre hivatkozás sikeres megtámadást nem eredményezhet.

A már kifejtettek szerint azonban a főadóssal szembeni kötelezettség megszűntével – eredményes megtámadás hiányában is – elenyészett a dologi adós I-II.r. alperes jelzálogkötelezettsége is. (Ptk.259.§. (3) bekezdés) Ezért az elsőfokú bíróság az I-II.r. alperes dologi kötelezetteket is alaptalanul kötelezte a jelzálogjogból kielégítés téréseire. (Ptk.251.§. (1) bekezdés)

Az I.r. alperes ellenkérelme és a II.r. alperes beszámítási kifogása alapján ugyanakkor nem volt helye a s.-i 895/167 hrsz-ú és a b.-i 215 hrsz-ú ingatlanról a megszűnt jelzálogjogok törlésének. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 62.§. (1) bekezdése b/ pontja szerint erre ugyanis csak törlési kereset (vizontkereset) előterjesztése esetén kerülhet sor. Törlési vizontkeresetet pedig az alperesek nem terjesztettek elő.

Ezekre tekintettel az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§. (2) bekezdése alapján megváltoztatta és a felperes keresetét teljes egészében elutasította. A kereset elutasítása folytán az ítéletábla a II.r. alperes beszámítási kifogásáról nem rendelkezett.